

[Statsministeren]

indgår i husstandsindkomsten ved beregning af boligydelse.

Nærværende spørgsmåls 2. eksempel, der vedrører et pensionistægtepar med almindelig folkepension og 100.000 kr. som resultat af salg af aktier, udgør en ny situation i forhold til eksemplerne i spørgsmål nr. S 1543.

Pensionistægteparret overdrages som betaling for deres virksomhed aktier heri, som køberen af virksomheden hvert år tilbagekøber med 10 pct. p.a. af aktiernes pålydende – pari.

Det synes i spørgsmålet at være forudsat, at aktierne ikke giver noget afkast, ligesom det er forudsat, at aktiernes værdi er uforandret i hele salgsperioden.

Med disse forudsætninger samt under forudsætning af, at ægteparret ikke efterfølgende opnår positiv kapitalindkomst i form af f.eks. forrentning af de 100.000 kr., de årligt opnår ved salg af aktier, er den samlede transaktion økonomisk neutral for ægteparret, idet salget ikke medfører ændringer i formuens størrelse og ikke giver anledning til indkomst, der skal beskattes i henhold til personskattelovens § 7 og § 8. Med transaktionen er der med andre ord alene tale om en formuekonvertering uden skatte-, indkomst- eller boligstøttmæssige konsekvenser for ægteparret.

Under de anførte forudsætninger vil ægteparrene i de i spørgsmålet anførte eksempler således have den samme indkomst. Da boligydelsen som nævnt er indkomstafhængig, vil jeg naturligvis ikke på den baggrund benægte, at de tre pensionistægtepar kan opnå samme boligydelse til en 80 m² ældrebolig.

Afsluttende skal jeg endnu en gang, jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 1534, understrege, at ophævelsen af de hidtidige bestemmelser om fiktivt formueafkast i forbindelse med boligstøttelovgivningen har medført en betydelig forenkling af administration af boligstøtten.

Men jeg vil samtidig understrege, at bestræbelserne på at forenkle administrationen naturligvis hele tiden må holdes op mod de boligstøttmæssige konsekvenser, som forenklingen medfører. Jeg kan i den sammenhæng oplyse, at Boligministeriet løbende følger udviklingen i formueudviklingen for boligstøttmodtagere. Det er min klare holdning, at hvis der skulle vise sig utilsigtede effekter af et uacceptabelt omfang som følge af den gennemførte forenkling – f.eks. i form af spekulation i regelsættet – er regeringen naturligvis villig til at revurdere boligstøttereglerne på dette område.

Spm. nr. S 1701

Til statsministeren (20/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at pensionister med så vidt forskellige økonomiske forhold som beskrevet i spørgsmål nr. S 1700 til statsministeren skal have samme boligydelse, indtil et eventuelt udvalgsarbejde er færdigt?«

Svar (12/8 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Indledningsvis vil jeg henvise til boligministerens svar af 11. juli 1994 på spørgsmål nr. S 1541 af 1. juli 1994 og til mit svar af 16. juli 1994 på spørgsmål nr. S 1534 af 30. juni 1994. I disse svar er der redegjort for de tidligere regler i boligstøtteloven om fiktivt formueafkast og for baggrunden for ophævelsen af disse bestemmelser.

Det fremgår af disse svar, at der ifølge den i svarene omtalte rapport ville være meget beskedne konsekvenser af en ophævelse af det fiktive formueafkast. Således ville langt de fleste husstande ikke opleve nogen økonomisk ændring. En mindre del ville med 1989-forudsætninger opleve en forøgelse i den modtagne boligstøtte på mere end 1.000 kr. pr. år, og ingen ville opleve en forøgelse, der var større end 10.000 kr.

Som det ligeledes fremgår, følger Boligministeriet formueudviklingen på boligstøtteområdet.

Jeg vil medgive spørgeren, at det kan forekomme stødende, at velhavende pensionister under visse omstændigheder kan få boligydelse, men jeg har svært ved at forestille mig, at særlig mange pensionister – i den størrelsesmæssigt beskedne gruppe, vi her taler om – bevidst skulle give afkald på enhver form for forrentning af deres formue for herved at opnå den maksimale boligydelse. Jeg tvivler således på, at de eksempler, der fremdrages, er særlig typiske tilfælde.

Jeg skal samtidig understrege, at jeg ikke mener, at vi skal se stort på disse – formentlig få – tilfælde, hvor boligstøttelovens anvendelsesområde bliver lige lovlig bredt, jf. i øvrigt min besvarelse af S 1700.